

דף סו.

הרמב"ם הל' תמידין ומומפין פ"ז ח"ז עין משפט א. **מצותו להקאר בלילה בלילה ששה עשר. בין בחל בין בשבת:**

הרמב"ם הל' תמידין ומומפין פ"ז חכ"ב עין משפט ב. **מצותה עישה לספר שבע שבתות תמיימות ע מיום הבאת העמר שנאמר יספרתם לכם ממחירת השבת' שבע שבתות. ומזכזה למןות הימים עם השבועות שנאמר טספרו חמישים יום. ומתחלת היום מונין לפיקד מונה בלילה מלאיל ששה עשר בגיןן:**

שור"ע אורח חיים תפט פ"א

عين לעיל עין משפט א

הרמב"ם הל' תמידין ומומפין פ"ז הי"ב עין משפט ג.ד.ה.ו. **קצרווהו ונתנווה בקפות ובהיאוה לעזרה ומחטווה. רוזרין ובוררין. ולוקחין את השערין ומhabהיבין אותו באור. באבוב מנkick. כדי שייהי האש שולט בכלון**

ע. **כسف משנה:** מייע לסתור שבע שבתות תמיימות וכו' עד מלאיל ט"ז בניטן. במנחות פרק רבוי ישמעאל (דף ס"ו): שכח ולאמנה בלילה מונה ביום. כן כתוב בה"ג.

פ. **כسف משנה:** קצרווהו ונתנווה בקופות וכו' עד כשיירי כל המנחות. גם זה משנה שם (דף ס"ו). ומיש כמו שביארנו. הוא בפ"א מהל' ביכורים ופרק י"ג מהלכות מעשר ראשון: ואימתי קומצין אותו לאחר שמקRibים מוסף היום. משום יתריד קודם. ומיש וככש העולה בסוף הוריות (דף י"ג) אומר קודם לכחש הבה עמו:

שנאמר 'אֶבְיב קָלוּי בָּאֵשׁ גַּרְשָׁן כְּרִמְלָן'. מפי השם ועה למדנו שאינו מדובר אלא במנחת העמר בלבד. ולאחר מכן אמרו שוטחין אותו בעזירה והרווח מנשחת בו. ונחתגין אותו לרחים של גירושות ותוחגין את השלש סאין ומוציאין מן הכל עשרון שהיא מנפה בשלש עשרה נפה. והשאר נפה ונאל לכל אדם. וחיב בחלוקת לפטור מן המעשרות כמו שבארנו. ולוקחין זה העשרון של סלת השעורים ובולין אותו בלוג שמן בששה עשר בניסן ונחתגין עליו קמן לבונה כשאר המנחות. ומণפו בפזרה מוליך ו מביא מעלה ומוריד ומגישו כנגד חדה של קרן מערבית דרוםית כשאר המנחות. וקמן ומקטיר. והשאר נאל לכחנים כשיירי כל המנחות. ואימתי קומץין אותו. לאחר שפרקיבין מוסף היום ובכש העולה קדם תמיד של בין הערבים:

הרמב"ם הל' ביכורים פ"ז ח"ג

הלקט והשכחה והפאה וההפקר ותבואה שלא הביאה שליש אף על פי ששנן פטורין מן הקטרומה חיבין עליה בחלוקת. וכן מעשר ראשון שהקדימו בשבלים שנטלה

צ. **כسف משנה:** הלקט והשכחה וכו'. ג"ז משנה שם. ומיש שהקדימו בשבלים. ירושלמי שם: ומיש ומתור העומר. משנה שם ובמנחות פרק רב ישמעאל ופירש"י משום דחיווב חלה היינו גלגול דעתה וגלגול של זו ביד הדיות הוא לאחר שנפדה. ומיש ושתי הלחם וללחם הפנים. מהטעם שנאמר במותר העומר:

פְּרוֹמַתּוּ אֲף עַל פִּי שִׁישׁ בּוֹ חָלֵק תְּרוּמָה גְּדוֹלָה וּמְעָשָׂר
שְׁנִי וְהַקְדֵּשׁ שֶׁגְפֵדוּ וּמָוֶתֶר הַעֲמָר וַיְשַׁתִּי הַלְּחֵם וְלִחְם
הַפְּנִים כְּשִׁיפְדוּ כֵּל אָוֹתָן הַמּוֹתְרוֹת הַכֶּל חִיבֵּין בְּמַלְהָ :

דף סו :

הרמב"ם הל' ביכורים פ"ח ח"ז

עין משפט א.

עַסְהַ שֶׁגְדֵמָעָה עד שְׁלָא תַתְגַלְגֵל פְטוּרָה. מְשֻׁתְגַלְגֵל
חִיבָת. וְכֵן הַמְקַדֵּשׁ עַסְתוֹ או הַמְפַקֵּיר אֲוֹתָה קָדָם
שֶׁגְתַגְלֵלָה וּפְדָאָה או זְכָה בָּה וְאַחֲרָה גָלֵלָה או

ק. **כسف משנה:** (ו-יג) פה יש חסרון הרוכה בספרי רבינו מטעות טופר ולכון עתיק כל מה שחרר ואחר כך אבארנו והילך מה שחרר (ה"ו-ה"ג): עיטה שנדרעה עד שלא התגלgal פטורה משתగלgal חיבת וכן המקדיש עיסתו או המפקיר אותה קודם שתתגלgal ופראה או זכה בה ואחר'כ גלגלת או הקדישה או הפקר אותה אחר שנתגללה ופראה או זכה בה ה"ז חיבת בחללה. הקדישה קודם שתתגלgal ונתגללה ביד ההקדש ואחר כך פראה פטורה שבשעת חוכתה הייתה פטורה. וכן נカリ שנתן לישראל לעשות לו עיטה ונתנה לו במתנה עד שלא גלגלת חיבת משגלאה פטורה גור שנתגיאר והיתה לו עיטה נתגללה עד שלא נתגיאר פטורה ואם משנתגיאר חיבת ואם ספק חיבת בחללה לפי שהוא עון מיתה זור שاقل חلت ספק זו וכיוצא בה אין חיבעליה חמוץ. עיטה שנולד לה ספק טומאה קודם שתתגלgal יעשה בטומאה לפי שמותר לטמא חולין שבאי"י ותשרכ' חלה נולד לה אחר שנתגללה ספק טומאה שודאה מטהה את החולין מן התורה יגמרה בטהרה שכל שודאה מטהה את החולין גוזו על ספיקו בחולין הטבולים לחלה שלא יטמאו אותן הויל ונטבלו לחלה ותהייה החלה הזאת תלולה לא נאכלת ולא נשרפתי. לא יעשה אדם עיטה בטומאה לכתחלה אלא יזהר וישתדל ויתהර הוא וככליו כדי להפריש חלה טהורה היה בין ובין המים יותר מד' מילין יעשה בטומאה ויפריש חלה טמאה. אין עושים חלה ע"ה בטהרה אבל עושים עיטה חולין בטהרה כיצד מגבל העיטה זה החבר ומפריש ממנה כדי חלה ומניה בכלילים או כל' אבניים או כל' אדמה שאין מקבלים טמאה וכשיבא ע"ה נוטל את שתיהן את העיטה ואת החלה ואומרים לו הזהר שמא תגע בחלה שמא תחזר לטבלה ומפני מה התירו לו זה משום כדי היו של גבל. אשת חבר מركדת ובוררת עם אשת עם הארץ אבל משתטיל מים לעיטה לא תסיע מפני שהיא עיטה בטומאה וכן הנחותם שעושה בטומאה לא לשין וככ' והילך ביאورو:

את הספרים "דף הימוי עין משפט על הדר" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסתמאותיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

**הַקְדִּישָׁה או הַפְקִידָה אֶתְהָ אַחֲר שְׁנַת גָּלָגָלָה וּפְקִידָה אֶת
זָכָה בָּהּ הַרְיֵי זֹה חִיבַת בְּחִילָה:**

עיין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשר פ"ג חכ"ה

**הַמְקִדְשָׁה פִּ�רוֹת תְּלַשִּׁין וּפְקִידָן קָדָם שְׁתָגָמָר מְלָאכָתָן
חִיב לְעֵשֶׂר. וְאִם נְגַמֵּרָה מְלָאכָתָן בַּיָּד הַקְדִּשָּׁה וְאַחֲר כֵּן
פְּקִידָן פְּטוּרִין מִן הַמְעֻשָּׂרוֹת שְׁבִשְׁעַת חֹבֶתָן הִיוּ פְּטוּרִין
מִן הַמְעֻשָּׂרוֹת. הַמְקִדְשָׁה קָמָה לְמִנְחֹת פְּטוּרָה מִן
הַמְעֻשָּׂרוֹת:**

ר. **כسف** **משנה:** **המקדיש פירות תלושין וכו' עד היי פטורים מן המעשרות.** **משנה פרק רביעי דפ' יאה** (**משנה ח'**) **ופ'ג דחליה** (**משנה ד'**): **המקדיש קמה למנחות פטורה מהמעשרות.** **כך מצאתי בספר מוגה והוא משנה במנחות פרק ר' ישמעאל** (**דף ס"ו**) **גבוי עומר:**